

मीठे बच्चे- तिमी यस समय बाबासँग सेवामा सहयोगी बनेका छौ त्यसैले तिम्रो स्मरण गरिन्छ, पूजा हुँदैन किनकि शरीर अपवित्र छ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ नशा तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा निरन्तर रहनु पर्छ?

उत्तर:- हामी शिवबाबाका सन्तान हौं, उहाँबाट राजयोग सिकेर स्वर्गको राजाईको वर्सा लिन्छौं- यो नशा तिमीलाई निरन्तर रहनु पर्छ। विश्वको मालिक बन्नु छ भने धेरै राम्रोसँग पढ्नु र पढाउनु छ। कहिल्यै पनि बाबाको निन्दा गराउनु हुँदैन। कसैसँग पनि लडाइँ-झगडा गर्नु हुँदैन। तिमी कौडीबाट हीरा जस्तो बन्छौ त्यसैले राम्रोसँग धारणा गर्नु छ।

गीत:- जो पिया के साथ है...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले बुझ्यौ- जो बाबाका साथमा छन्, उनीहरू बापदादाका साथमा छन्। अहिले त डबल हुनुहुन्छ नि। यो राम्रोसँग सम्झाइन्छ- ब्रह्माद्वारा परमपिता परमात्मा शिवले स्थापना कसरी गर्नुहुन्छ? उनीहरूले त जानेका छैनन्। तिमी बच्चाहरूले नै जानेका छौ- उहाँको आफ्नो शरीर छैन। कृष्णको त आफ्नो शरीर छ। यस्तो त भन्न सकिँदैन- परमात्माले श्रीकृष्णको शरीरद्वारा... होइन। कृष्ण त हुन् सत्ययुगका राजकुमार। परमपिता परमात्माले ब्रह्माद्वारा स्थापना गराउनु हुन्छ भने अवश्य ब्रह्मामा प्रवेश गर्नुपर्छ, अरु कुनै उपाय छैन। प्रेरणा आदिको कुरा होइन। बाबाले ब्रह्माद्वारा सबै सम्झाउनु हुन्छ। विजय माला जसलाई रुद्रमाला भनिन्छ, जसलाई मनुष्यले पुज्छन्, जप्छन्। तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ- यो रुद्रमाला केवल जपिन्छ। मेरु त भनिन्छ ब्रह्मा-सरस्वतीलाई। बाँकी माला भयो बच्चाहरूको। विष्णुको माला त एउटा मात्र हुन्छ, पूजा गर्न सकिन्छ। यस समय तिमी पुरुषार्थी हौ। तिम्रो जप गरिन्छ अन्त्यमा। आत्माहरूको माला हो या जीव आत्माहरूको? प्रश्न उठ्छ नि। विष्णुको माला त भनिन्छ चैतन्य जीव आत्माहरूको मालालाई। लक्ष्मी-नारायणलाई पुजिन्छ किनकि उनीहरूको आत्मा र शरीर दुवै पवित्र हुन्छन्। रुद्रमाला त्यो त केवल आत्माहरूको हो किनकि शरीर त अपवित्र छ। त्यो त पुज्नु सकिँदैन। आत्मा कसरी पुजिन्छ? तिमीले भन्छौ- रुद्रमाला पुजिन्छ। तर होइन, पुजिँदैन। जब नाम नै छ विजय माला। जति पनि दाना छन्, त्यो तिमी बच्चाहरूको जपिन्छ, जब शरीरमा हुन्छौ। दाना त ब्राह्मणहरूको हुन्छ। जप कसलाई गर्छन्? यो त कसैलाई थाहा छैन। यी हुन् ब्राह्मण जसले विश्वको सेवा गर्छन्। उनलाई याद गर्छन्। जगत् अम्बा देवी आदि धेरै छन्, उनलाई याद गर्नुपर्छ? पुज्नु लायक लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। तिमी होइन किनकि तिम्रो शरीर पतित छ। आत्मा पवित्र छ तर उसलाई पूजा गर्न सकिँदैन, जप्नु सकिन्छ। कसैले पनि तिमीसँग सोधेमा तिमीले यो कुरा बुझेको हुनुपर्छ। तिमी हौ ब्राह्मणी। तिम्रो यादगार देवीहरूको रूपमा छ। तिमी श्रीमत्तमा स्वयं पावन बन्छौ त्यसैले यो माला पहिला ब्राह्मणको हुनुपर्छ फेरि देवताहरूको। विचार सागर मन्थन गरेमा रिजल्ट निस्कन्छ। जब आत्माहरू शालिग्राम रूपमा हुन्छन्, तब पुजिन्छ। शिवको पूजा हुन्छ भने शालिग्रामको पनि हुन्छ किनकि आत्मा पवित्र छ, शरीर होइन। जप केवल तिम्रो गरिन्छ, किन? तिमीले शरीरको साथमा सेवा गर्छौ। तिम्रो पूजा हुन सक्दैन फेरि जब शरीर छोड्छौ, तिमी पनि शिवको साथमा पुजिन्छौ। विचार गरिन्छ नि। तिमी यस समय ब्राह्मण हौ। शिवबाबा पनि ब्रह्मामा आउनु हुन्छ त्यसैले ब्रह्मा पनि साकारमा छन्। तिमीले मेहनत गर्छौ। यो माला मानौं साकारी हो। ब्रह्मा, सरस्वती र तिमी ज्ञान गंगाहरू। तिमीले विश्वलाई स्वर्ग बनाएका थियौ, यो रुद्र यज्ञ रचिएको थियो। जसको पूजा गर्छन्, त्यसमा केवल शिव र शालिग्राम हुन्छन्। त्यसमा ब्रह्मा सरस्वतीको अथवा तिमी बच्चाहरूको नाम हुँदैन। यहाँ त सबैको नाम छ। तिम्रो जप गर्छन्। को-को ज्ञान गंगा थिए? उहाँ त हुनुहुन्छ ज्ञान सागर। यी हुन् ब्रह्मपुत्रा, बडी नदी। यी ब्रह्मा माता पनि हुन्। सागर एउटै हुन्छ, बाँकी गंगा त किसिम-किसिमका, अनेक प्रकारका हुन्छन्। क्रमैसँग जसमा राम्रो ज्ञान छ, उनलाई सरोवर भनिन्छ। महिमा पनि छ। भन्छन्- मानसरोवरमा स्नान गरेमा परी बनिन्छ। त्यसैले तिम्रो माला जपिन्छ। विजय माला भन्छन् नि। जप गर, उनले त केवल राम-राम भन्छन्। तर तिमीले जानेका छौ- जप कसको गरिन्छ? जसले धेरै सेवा गर्छन्। पहिला त बाबा हुनुहुन्छ फूल फेरि मेरु, जसले धेरै मेहनत गर्छन् फेरि रुद्रमाला नै विष्णुको माला बन्छ। तिम्रो केवल आत्मा मात्र पुजिन्छ। तिमी अब जप्नु लायक छौ। याद तिम्रो गरिन्छ। बाँकी पूजा हुन सक्दैन

किनकि आत्मा पवित्र, शरीर अपवित्र छ। अपवित्र चीज कहिल्यै पुजिदैन। जब रुद्रमाला बन्न लायक बन्छौ फेरि अन्त्यमा तिमी शुद्ध बन्छौ। तिमीलाई साक्षात्कार हुन्छ- पास विथ अनर को को हुन्छन्? सेवा गर्नाले प्रसिद्धि धेरै हुन्छ। थाहा हुँदै जान्छ- विजय मालामा क्रमैसँग को को आउँछन्! यो कुरा धेरै गहन छ। मनुष्यले त केवल राम-राम भन्छन्। क्रिश्चियनले क्राइस्टलाई याद गर्छन्। माला कसको हुन्छ? भगवान त एक हुनुहुन्छ। बाँकी जो सँगै बसेका छन्, उनीहरूको माला बन्छ। यस मालालाई केवल तिमीले अहिले बुझ्न सक्छौ। आफ्नै आदि सनातन देवी-देवता धर्मकाले नै बुझ्न सक्दैनन् भने अरूले कसरी बुझ्न सक्छन्? सबैलाई पतितबाट पावन बनाउने त एउटै बाबा हुनुहुन्छ। क्राइस्टको लागि यस्तो भनिदैन- उनी पतितलाई पावन बनाउनेवाला हुन्। उनलाई जन्म-मरणमा आएर तल झर्नु नै छ। वास्तवमा उनलाई गुरु पनि भनिदैन किनकि सर्वका सद्गति दाता एउटै बाबा हुनुहुन्छ। त्यसो त जब अन्त्य हुन्छ, वृक्ष जीर्ण बन्छ, अनि बाबा आएर सबैलाई सद्गति दिनुहुन्छ। आत्मा माथिबाट आउँछ, धर्मको स्थापना गर्ने। उनलाई त जन्म-मरणमा आउनु पर्छ। सद्गुरु एउटै हुनुहुन्छ। उहाँ सर्वका सद्गति दाता हुनुहुन्छ। सत्य सद्गुरु मनुष्य कोही हुन सक्दैन। उनीहरू त केवल आउँछन् नै धर्म स्थापना गर्न, उनको पछाडि सबै आउन थाल्छन्, पार्ट खेलन्। जब सबै तमोप्रधान अवस्थामा पुग्छन्, तब म आएर सबैको सद्गति गर्छु। सबै फर्केर जान्छन् फेरि नयाँ चक्र सुरु हुन्छ। तिमीले राजयोग सिक्छौ। राजाई प्राप्त गर्छौ, फेरि राजा बन वा प्रजा बन। प्रजा त धेरै बन्छन्। मेहनत छ राजाई पद पाउनको लागि। अन्त्यमा पूरा थाहा हुन्छ। को विजय मालामा उनिन्छन्? अनपढले पढेकाहरूको भारी बोक्छन्। सत्ययुगमा आउँछन् तर नौकर-चाकर बन्नपुर्छ। यो सबैलाई थाहा हुन्छ। जस्तै परीक्षाका दिनहरूमा सबैलाई थाहा हुन्छ को-को पास हुन्छन्। पढाइमा अटेन्शन भएन भने फेल हुन्छन्। तिम्रो यो हो बेहदको पढाइ। ईश्वरीय विश्व विद्यालय त एउटै छ, जहाँ मनुष्यबाट देवता बन्न छ, त्यसमा नम्बरवार पास हुन्छन्। पढाइ एउटै राजयोगको हो। राजाई पद पाउनमा मेहनत छ र सेवा पनि गर्नु छ। जो राजा बन्छन्, उनले फेरि आफ्ना प्रजा पनि बनाउनु पर्छ। राम्रा-राम्रा बच्चीहरूले ठूला-ठूला सेन्टरहरू सम्हाल्छन्, धेरै प्रजा बनाउँछन्। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- ठूलो बगैँचा बनाऊ तब बाबा पनि आएर हेर्नुहुन्छ। अहिले त धेरै सानो छ। मुम्बईमा त लाखौं हुन्छन्। सूर्यवंशी त सारा डिन्यास्टी हुन्छ त्यसैले धेरै हुन्छन्। जसले मेहनत गर्छन्, उनीहरू राजा बन्छन्, बाँकी त प्रजा बन्दै जान्छन्। गायन पनि गरिएको छ- हे प्रभु तिम्रो सद्गतिको लीला। तिमीले भन्छौ- वाह बाबा! तपाईंको गति मत... सर्वको सद्गति गर्ने श्रीमत, यो सबैभन्दा भिन्न छ। बाबाले साथमा लिएर जानुहुन्छ, छोडेर जानुहुन्छ। निराकारी, आकारी, साकारी लोकलाई पनि जानेका छैनन्। केवल सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्छन्- यो पनि सम्पूर्ण ज्ञान होइन। पहिला त मूलवतनलाई जान्नुपर्छ, जहाँ हामी आत्माहरू रहन्छौं। यस सारा सृष्टि चक्रलाई जान्नेपछि तिमी चक्रवर्ती राजा बन्छौ। यी सबै कति बुझ्नु पर्ने कुरा छन्। उनीहरूले त भनिदिन्छन्- शिव नाम रूपदेखि न्यारा हुनुहुन्छ। चित्र पनि छन् फेरि पनि भन्छन्- नाम रूपदेखि न्यारा। फेरि भनिदिन्छन् सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। एक एम.पी.ले भनेका थिए- ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, यो म मान्दिनँ। मनुष्यले एक अर्कालाई माछेन्, के यो ईश्वरको काम हो? पछि गएर यी कुरालाई बुझ्छन्, जब तिम्रो पनि वृद्धि हुन्छ। बाबाले रातमा पनि भन्नुभयो- जो आफूलाई होसियार सम्झन्छन्- उनले यस्ता-यस्ता पत्र लेख्छन्। यो पूरा ज्ञान के हो, उनलाई सम्झाउनु पर्छ। लेख्न सक्छौ- हामीले पूरा ज्ञान दिन सक्छौं। मूलवतनको ज्ञान दिन सक्छौं। निराकार बाबाको पनि परिचय दिन सक्छौं, फेरि प्रजापिता ब्रह्मा र उहाँको ब्राह्मण धर्मको बारेमा पनि सम्झाउन सक्छौं। लक्ष्मी-नारायण फेरि राम-सीता- उनीहरूको राजाई कसरी चल्छ, फेरि उनीहरूबाट राजाई कसले छिन्छ? त्यो स्वर्ग कहाँ गयो? जस्तै भनिन्छ नर्क कहाँ गयो? खतम भयो। स्वर्ग पनि खतम हुन्छ। त्यतिबेला पनि भूकम्प आदि हुन्छ। ती हीरा जुहारतका महल आदि यसरी तल गए, जुन कसैले निकाल्न सक्दैन। सुन हीरा जुहारतका महल कहिल्यै तलबाट निस्केका छैनन्। सोमनाथ आदिका मन्दिर त पछि बनेका हुन्। त्यो भन्दा त उनीहरूका भवन उच्च हुन्छन्। लक्ष्मी-नारायणको भवन कस्तो होला? त्यो सारा सम्पत्ति कहाँ गयो? यस्ता-यस्ता कुरा विद्वानहरूले सुने भने आश्चर्य मान्छन्। यिनीहरूको ज्ञान त अद्भुत छ। मनुष्यले त केही पनि जानेका छैनन्। केवल सर्वव्यापी भनिदिन्छन्। यी सबै बुझ्ने र बुझाउने कुरा हुन्। तिमीलाई धन मिल्छ फेरि दान गर्नु छ। बाबाले तिमीलाई दिँदै जानुहुन्छ, तिमीले पनि दिँदै जाऊ। यो अखुट खजाना हो। सारा कुरा धारणामा निर्भर गर्छ। जति धारणा गर्छौ, त्यति उच्च पद पाउँछौ। ख्याल गर- कहाँ कौडी कहाँ हीरा! हीराको मूल्य सबैभन्दा बढी। कौडीको मूल्य सबैभन्दा कम। अहिले तिमी कौडीबाट हीरा बन्छौ। यो कुरा कहिल्यै कसैको स्वप्नमा पनि आएन। केवल सम्झन्छन्- वास्तवमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, जो पहिला थिए। बाँकी यो राज्य कहिले कसले दियो? यो केही पनि जानेका छैनन्। राजाई कसले दियो? यहाँ त केही पनि छैन। राजयोगबाट स्वर्गको राजाई मिल्छ। यो आश्चर्य छ नि। राम्रोसँग बच्चाहरूको बुद्धिमा नशा रहनु

पछै। तर मायाले फेरि त्यो स्थायी नशा रहन दिँदैन। हामी शिवबाबाका सन्तान हौं। यो पढाइ पढेर हामी विश्वको मालिक बन्छौं। यो कहिल्यै कसैको बुद्धिमा आउँथ्यो र! बाबा सम्झाउनु हुन्छ- बच्चाहरूले कति मेहनत गर्नुपर्छ। गुरुको निन्दा गर्नेले उच्च पद पाउँदैन। यो यहाँको कुरा हो। उनको त लक्ष्य-उद्देश्य नै हुँदैन। तिम्रो त लक्ष्य-उद्देश्य छ। बाबा, टिचर, गुरु तीनवटै हुनुहुन्छ। तिम्रीले जानेका छौ- यस पढाइबाट हामी विश्वको मालिक बन्छौं। कति होसियार भएर पढ्नु र पढाउनु पर्छ। यस्तो कुनै कुरा नहोस् जसद्वारा निन्दा होस्। न कसैसँग लडाइँ-झगडा गर्नु छ। सबैसँग मीठो बोल्नु छ। बाबाको परिचय दिनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- दान दियो भने ग्रहण छुट्छ। नम्बरवन दान हो देह-अभिमानको। यस समय तिम्री आत्म-अभिमानी छौ र परमात्म-अभिमानी बन्छौ। यो अमूल्य जीवन हो। बाबा भन्नुहुन्छ- कल्प-कल्प म तिम्रीलाई यसरी नै पढाउन आउँछु फेरि तिम्रीले बिर्सिन्छौ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे, ज्ञान रत्न धारण गर्ने र सेवा गर्ने बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सबैसँग मीठो बोल्नु छ। यस्तो कुनै कुरा गर्नु हुँदैन, जसबाट बाबाको निन्दा हुन्छ। देह-अभिमानको दान गरेर आत्म-अभिमानी र परमात्म-अभिमानी बन्नु छ।

२) जुन ज्ञान धन मिल्छ, त्यसको दान गर्नु छ। पढाइबाट राजाई मिल्छ- यस नशामा स्थायी रूपमा रहनु छ। अटेन्शन दिएर पढाइ पढ्नु छ।

वरदान:- एकाग्रताको अभ्यासद्वारा अनेक आत्माहरूको चाहनालाई पूर्ण गर्ने विश्व कल्याणकारी भव सबै आत्माहरूको चाहना छ- भटकिरहेको बुद्धि वा मन चंचलताबाट एकाग्र बनोस्। त्यसैले उनीहरूको यो चाहनालाई पूर्ण गर्नेको लागि पहिला स्वयंले आफ्ना संकल्पहरूलाई एकाग्र गर्ने अभ्यास बढाऊ, निरन्तर एकरस स्थितिमा वा एक बाबा, दोस्रो न कोही... यस स्थितिमा स्थित होऊ, व्यर्थ संकल्पहरूलाई शुद्ध संकल्पमा परिवर्तन गर, तब विश्व कल्याणकारी भवको वरदान प्राप्त हुन्छ।

स्लोगन:- ब्रह्माबाबा समान गुण स्वरूप, शक्ति स्वरूप र याद स्वरूप बन्ने आत्मा नै सच्चा ब्राह्मण हो।